

Arrest

nr. 57 448 van 7 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LANDUYT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd op 26 juli 2006 in het kader van een onderzoek ten gronde gehoord door het Commissariaat-generaal (hierna gehoor I), bijgestaan door een tolk die de taal Mandingo machtig is, van 9.15 uur tot 11.48 uur. Uw raadsman, Meester Niang loco Landuyt was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te hebben en tot de Mandingo-etnie te behoren. U bent de dochter van (A.K.C.) en (S.K.). Uw vader overleed in april 1996, vermoord door de rebellen van Charles Taylor. Uw moeder hertrouwde met (S.D.C.) in 1998. U bent geboren in Kakata en leefde daar tot 1999. Uw moeder en stiefvader, (S.D.C.), werden net voordien gearresteerd omdat uw stiefvader bevriend was met (J.), die tegen het regime van Charles Taylor vocht. Toen Taylor voor een meeting in het buitenland was, werden uw ouders met de hulp van een vriend vrijgelaten. Na hun detentie verhuisden jullie allen naar Macenta, gelegen in Guinee aan de grens met Liberia. In 2000 verhuisde

heel uw familie naar Yimbaya Tanerie (Conakry). Uw stiefvader werd na voornoemde detentie de leider van de rebellenbeweging LURD. In 2003 ging u met (S.) mee naar Bomi Hills (Liberia). Op een dag werd u aangevallen door de rebellen van Charles Taylor. Een gevecht brak immers uit toen u op de markt was en u vluchtte weg in het woud. U werd aldaar gevangen genomen door troepen van Charles Taylor en in een kamer opgesloten. Ze vroegen u of u de dochter was van (S.C.) - een foto van u en uw familie was in de krant verschenen – wat u ontkende. De commandant gaf een papier aan uw bewaker waarop genoteerd stond dat u 'overmorgen' zou worden gedood. U verbleef er vier dagen en werd verkracht door de commandant en zijn kompanen, ook door de bewaker. De bewaker was volgens u geen echte rebel omdat hij hen, nadat zijn ouders vermoord waren, onder dwang had vervoegd, zo vertelde hij. U vertelde hem dat u wel degelijk de dochter was van (S.C.), maar dat u bang was en dit daarom ontkende. De bewaker zei dat hij u zou helpen met uw ontsnapping. Vier dagen later ontsnapten u en de bewaker via het bos. De bewaker nam via radio contact op met uw stiefvader die vertelde dat u werd gezocht. Ter hoogte van Bomi Hills, zagen jullie de troepen en werd in het rond geschoten. U vervoegde opnieuw uw stiefvader en besloot vervolgens samen met uw stiefvader terug te keren naar Guinee. In september 2003 riepen de Guinese autoriteiten in de aanloop naar de verkiezingen en door de recente ontwikkelingen in Liberia, de Liberianen op om terug te keren naar hun land. Uw stiefvader kreeg eveneens een papier overhandigd terzake. U ging samen met uw familie, met uitzondering van uw moeder die zou nakomen, nadat ze alles had ingepakt, terug naar Bomi Hills in Liberia. Op 2 oktober 2003 nodigde de toenmalige Liberiaanse interim-president, Mozes Blah, uw stiefvader en zijn kinderen bij hem uit. Ter hoogte van Rroni werden beide auto's, die waarin u zich met uw familie bevond en deze van de bewakers, aangevallen door soldaten van Charles Taylor. Twee lijfwachten, Snow en Combat, kwamen hierbij om het leven. U en uw familieleden werden hierbij niet geraakt. Aanvankelijk wou uw stiefvader niet terugkeren naar Guinee, maar na aandringen van uwentwege was hij akkoord en keerde iedereen terug naar Conakry, Guinee. Twee nachten verbleven u en uw familie in het Novotel te Conakry en vervolgens keerden u en uw familie terug naar jullie huis in Conakry. Uw stiefvader ging de 'gemeenschap' ervan op de hoogte brengen dat jullie waren teruggekeerd, maar zij waren hiermee niet akkoord. De toenmalige Guinese regering was immers bang dat rebellen met de steun van (S.C.) zouden oprukken naar Guinee. Het huis in Conakry werd vrijwel dadelijk beschoten. Uw stiefvader ging in dat verband naar de autoriteiten, maar deze wimpelden hem af en zeiden dat het bandieten waren. U, uw zus en uw broer verstopten zich bij bureu. Uw stiefvader had zich intussen ook verborgen terwijl uw moeder naar de dorpen gegaan was voor een medische behandeling samen met haar zoontje (L.) nadat ze vernomen had dat haar familieleden aangevallen waren geweest in Monrovia. U had daarna geen contact meer met uw moeder. U nam vervolgens contact op met de heer (M.), een kennis van uw ouders en u gaf hem 6000\$ om u naar een veilige plek te brengen. Op 6 december 2003 reisde u samen met uw broer, (P.K.) (O.V. nr. 5.550.094 – C.G. nr. 03/21141) en uw zus, (H.K.) (O.V. nr. 5.550.088 – C.G. nr. 03/21140), vanuit Conakry naar België. Op 8 december 2003 heeft u zich samen met uw zus en uw broer aangeboden op de Dienst Vreemdelingenzaken waar u asiel aanvraagde. In februari 2006 vervoegde uw halfbroer, (L.C.) (O.V. nr. 5.873.637 – C.G. nr. 06/11346), zoon van uw moeder en (S.D.C.), u hier in België en hij vroeg eveneens asiel aan. Op 11 juli 2006 werd uw zoon (D.S.) in Antwerpen geboren.

Op 8 april 2010 werd voor uw minderjarige halfzus, (C.M.S.) (O.V. nr. 6.010.079 – C.G. nr. 10/13400), die jullie reeds in 2006 zou hebben vervoegd in België, een asielaanvraag ingediend. Uw asielaanvraag, alsook deze van (H.), (P.) en (L.), werden op 15 september 2006 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus. U diende tegen deze beslissing op 13 oktober 2006 een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie (nu : Raad voor Vreemdelingenbetwistingen), die echter nog geen uitspraak deed in de zaak. Op 16 december 2009 werd door de Commissaris-generaal overgegaan tot de intrekking van voormelde beslissing van 15 september 2006.

U werd na deze intrekkingbeslissing op 21 april 2010 opnieuw gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Madingo machtig is, van 9.20 uur tot 12.30 uur (hierna gehoor II). Uw advocaat Saskia Vansteenhuyse (loco Meester Freddy Landuyt), was tijdens de volledige duur van het gehoor aanwezig.

Uw moeder slaagde er via de VN in jullie op te sporen en het contact te herstellen. U denkt dat ze een hele tijd tussen Guinee en Liberia reisde om zich vervolgens in Guinee te vestigen waar ze door voormalig president Lansana Conté geadopteerd werd. Na het overlijden van Lansana Conté in 2009 greep Dadis Kamara de macht in Guinee. Uw moeder voelde zich er niet langer veilig en in de loop van 2009 - u weet niet precies wanneer - werd ze naar aanleiding van door (S.C.) gelanceerde geruchten als zou ze de regering van Dadis Kamara proberen omverwerpen, door troepen van Kamara thuis aangehouden en naar het militaire kamp Kundara overgebracht. Ze raakte hierbij

gewond. Conté-getrouwen slaagden er echter in om haar te bevrijden, waarna ze de volgende dag naar Mali vluchtte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de algemene situatie in Liberia, sedert u uw land verlaten heeft in december 2003, fundamenteel gewijzigd is.

Er dient te worden vastgesteld dat de situatie in Liberia grondig in de goede richting is gewijzigd sinds u uw land hebt verlaten. Immers, uit diverse informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat na het aftreden van president Taylor op 11 augustus 2003 in Accra (Ghana) een vredesakkoord werd gesloten op 18 augustus 2003 tussen de Liberiaanse regering, de politieke partijen en de rebellengroepen, LURD en MODEL. Op 14 oktober 2003 werd de 'National Transitional Government of Liberia' onder leiding van Charles Gyude Bryant geïnstalleerd, die erkend werd door alle facties. UNMIL (United Nations Mission in Liberia) zag toe op de implementatie van het vredesakkoord. Op 3 november 2004 werden de strijdende partijen officieel ontbonden, drie dagen nadat het ontwapenings- en demobilisatieproces van de ex-strijders werd afgerond. In oktober 2005 werden er verkiezingen gehouden die door de internationale waarnemers in het algemeen als democratisch, transparant en vrij werden bestempeld. Op 16 januari 2006 legde Ellen Johnson-Sirleaf de eed af als president. Ellen Johnson-Sirleaf is nog steeds aan de macht en intussen worden de volgende parlements- en presidentsverkiezingen van oktober 2011 voorbereid (zie informatie in het administratief dossier). Zowel de beëindiging van de ontwapening en de oorlog, als het houden van verkiezingen wijzen erop dat de stabiliteit in Liberia is teruggekeerd.

Omtrent de vrees die u bij terugkeer naar Liberia, het land waarvan u de nationaliteit bezit, zou koesteren dienen vervolgens de volgende bedenkingen te worden gemaakt.

U stelde niet naar Liberia te kunnen terugkeren gezien het er niet veilig voor u zou zijn omwille van uw familieband met uw moeder (A.K.C.) en met uw gewezen stiefvader (S.C.). U preciseerde dat de LURD-rebellenweging door veel Liberianen gepercipieerd wordt als die groep die de oorlog in Liberia heeft gebracht en die verantwoordelijk is voor de dood van vele Liberianen. Gezien uw moeder en uw gewezen stiefvader (S.D.C.) aan de basis liggen van deze rebellenbeweging en gezien de positie die zij als leidinggevende figuren binnen de LURD bekleedden, vreest u dan ook bij terugkeer naar uw geboorteland dat u zou problemen hebben precies omdat uw moeder en uw stiefvader de oorlog in Liberia hebben gebracht met vele doden tot gevolg (gehoor CGVS I, p. 10, 13; gehoor CGVS II, p. 7). Verder preciseerde u dat uw moeder tijdens de verkiezingen van eind 2005 haar volledige steun verleende aan en campagne voerde voor Ellen Johnson-Sirleaf die de presidentsverkiezingen heeft gewonnen waardoor andere presidentskandidaten zoals uw stiefvader (S.D.C.) en George Weah en hun aanhangers zich tegen uw moeder hebben gekeerd (gehoor CGVS I, p. 7, 13-14). In dit kader haalde u het voorbeeld aan dat u via het internet heeft vernomen betreffende het huis van uw moeder dat werd in brand gestoken door aanhangers van George Weah gezien zij ervan uitgingen dat foto's met een naakte George Weah die in de straten waren opgehangen geproduceerd werden in het huis van uw moeder (gehoor CGVS I, p. 15-17). U haalde een ander voorbeeld aan dat u van het internet heeft gehaald betreffende de wagen van uw moeder – uw moeder bevond zich echter toen niet in de wagen – die werd aangevallen en beschoten toen deze met een boodschap op weg was naar de presidente (gehoor CGVS I, p. 18) maar u kon niet specificeren door wie haar auto aangevallen was gezien dit niet in het artikel stond vermeld (gehoor CGVS I, p. 21). Er zouden volgens uw verklaringen in totaal 2 pogingen geweest zijn van de oppositie om uw moeder in Liberia aan te vallen, beide in het kader van de campagne voor de presidentsverkiezingen van 2005 (gehoor CGVS II, p. 8). Omdat de situatie van uw moeder in Liberia niet veilig zou zijn gezien haar band met LURD en gezien haar steun die ze verleend heeft aan Ellen Johnson-Sirleaf, acht u de situatie voor u in Liberia evenmin veilig gezien u als dochter van (A.K.) het doelwit zou kunnen zijn van haar belagers (gehoor CGVS I, p. 12, 15-16; gehoor CGVS II, p. 7).

Uit informatie, daterend van 31 juli 2006, die het Commissariaat-generaal bekomen heeft via het UNHCR België en die afkomstig is van de UNHCR-vertegenwoordiging in Monrovia, alsook uit andere informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in het administratief dossier) blijkt dat uw gewezen stiefvader (S.D.C.), die in 2005 heeft deelgenomen aan de verkiezingen als presidentskandidaat van de 'Progressive Democratic Party', geen aanstelling heeft gekregen in de huidige Liberiaanse regering. Uit recente informatiebronnen blijkt dat hij momenteel de verkiezingen van oktober 2011 voorbereidt, waarbij hij opnieuw campagne voert voor de

'Progressive Democratic Party' (zie informatie in het administratief dossier). Betreffende uw moeder (A.C.) vermeldt de bron van het UNHCR dat zij lid is van de regerende 'Unity Party' en een vertrouweling is van de Liberiaanse president Ellen Johnson Sirleaf. Uit een recente bron blijkt overigens dat (A.C.) nog steeds de UP van huidig president Ellen Johnson Sirleaf steunt (zie informatie in het administratief dossier), al kan uit het artikel niet afgeleid worden of uw moeder dit vanuit het buitenland doet of in Liberia zelf. Uw bewering dat uw moeder naar Mali is gevlucht (gehoor CGVS II, p. 5-7) werd niet door u of door één van uw familieleden gestaafd. U bezorgde het CGVS wel een brief van uw moeder, die volgens uw verklaringen via DHL vanuit Mali werd verstuurd (zie gehoor CGVS II, p. 7), maar bij nader inzien bleek uit de door u voorgelegde DHL-omslag dat deze vanuit Conakry (Guinee) werd verstuurd. Uit het document met de beschrijving van de inhoud van de DHL-omslag blijkt overigens ook dat er geen sprake is van een brief, maar wel van een rijbewijs en een DVD, elementen die niet in het kader van de asielaanvragen van u of uw familieleden werden voorgelegd. Er zijn verder geen materiële bewijzen voor het verblijf van uw moeder in Mali. Het feit dat zowel uw gewezen stiefvader als uw moeder de vrijheid hebben om politieke keuzes te maken en campagne te voeren voor de partijen die zij verkiezen en de vaststelling dat uw moeder nog steeds openlijk de huidige Liberiaanse president Ellen Johnson-Sirleaf steunt, vormen belangrijke aanwijzingen voor het feit dat geen van beiden iets in de weg wordt gelegd door de huidige Liberiaanse autoriteiten. Uit de hogervermelde UNHCR-informatiebronnen blijkt overigens dat er in elk geval tot midden 2006 geen gevallen bekend zijn van vergeldingsacties tegen figuren die een leidinggevende rol hebben gespeeld in de Liberiaanse burgeroorlog of tegen hun familieleden wat, zoals de informatiebron uitdrukkelijk stelt, toch wel kan dienen als een belangrijke indicator voor de mogelijke risico's die uw moeder en bijgevolg eveneens u al dan niet zou lopen bij terugkeer naar Liberia.

Hoewel de 'Truth and Reconciliation Commission' in haar eindrapport (dd. juni 2009) adviseerde om (S.C.) – als leider van een strijdende factie - samen met andere vroegere militieiders gerechtelijk te vervolgen voor zijn vroegere rol als hoofd van de LURD, is tot op heden geen rechtszaak tegen (S.C.) in verband met zijn rol tijdens de burgeroorlog aangespannen. De vaststelling dat hij zich sinds geruime tijd in Liberia bevindt - in tegenstelling tot uw bewering als zou hij naar Sierra Leone gevlucht zijn om aan zijn proces te ontkomen (gehoor CGVS II, p. 8) - en ongestoord campagne kan voeren voor de komende verkiezingen van 2011 toont echter aan dat hem geen beperkingen worden opgelegd. De 'Truth en Reconciliation Commission' adviseerde met betrekking tot uw moeder, (A.C.), dat zij en andere personen die betrokken waren in de politieke leiding en financiering van strijdende facties, het verbod zouden moeten krijgen om een openbare functie te bekleden gedurende een periode van 30 jaar. Op dezelfde lijst waarop (A.C.)'s naam figureert komt echter ook de naam van Ellen Johnson-Sirleaf voor, die momenteel de publieke functie bij uitstek – president van Liberia – bekleedt. Bijgevolg is het onwaarschijnlijk dat uw moeder op basis van dit advies iets in de weg zou worden gelegd door het huidige regime van Ellen Johnson-Sirleaf. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u volgens uw verklaringen in de loop van 2009 tot tweemaal toe naar de Liberiaanse ambassade in België ging en er zonder enig probleem een paspoort kon bemachtigen voor uw broer (L.) (gehoor CGVS II, p. 5).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient ook uw beweerd vrees voor wraakacties van de bevolking omwille van de betrokkenheid van uw moeder en stiefvader bij de LURD bijgevolg sterk gerelativeerd te worden. Bovendien haalde u zelf evenmin enig concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat u op dit ogenblik wraakacties van de bevolking of de oppositie dient te vrezen.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u omwille van uw band met uw gewezen stiefvader, (S.C.), of omwille van uw familieband met uw moeder, (A.C.), niet naar Liberia zou kunnen terugkeren uit vrees voor vervolging of omwille van een risico op het lijden van ernstige schade.

Ook in het kader van de asielaanvragen van uw broer (P.K.) (O.V. nr. 5.550.094 – C.G. nr. 03/21141), uw zus (H.K.) (O.V. nr. 5.550.088 – C.G. nr. 03/21140), uw halfbroer, (L.C.) (O.V. nr. 5.873.637 – C.G. nr. 06/11346) en uw halfzus (C.M.S.) (O.V. nr. 6.010.079 - C.G. nr. 10/13400) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Uw geboorteakte, afgeleverd door de 'Ministry of Health & Social Welfare' verandert niets aan bovenstaande gezien uw identiteit niet onmiddellijk in twijfel werd getrokken. De vijf familiefoto's veranderen evenmin bovenstaande gezien deze foto's niet ingaan op de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Het medisch attest (dd. van 8 januari 2004) van Dr. P. (B.) brengt ook geen verandering aan bovenstaande gezien dit attest niet vermeld wanneer, in welke precieze omstandigheden en door wie de in het attest beschreven letsels werden aangebracht. Het

document 'inlichtingen getrokken uit de geboorteakte' houdt verband met uw verblijf in België en verandert bijgevolg evenmin iets aan bovenstaande.

Aan de brief, daterend van 18 mei 2005, en de e-mail, daterend van 23 december 2005, van Peter van der Vaart van het UNHCR België waarin gevraagd wordt naar uw erkenning als vluchteling volgens de Conventie van Genève kan geen gevolg gegeven worden gezien de argumenten die in deze brief opgeworpen worden om u het statuut van vluchteling toe te kennen worden weerlegd door informatie die van recente datum is en bovendien rechtstreeks afkomstig is van de UNHCR-vertegenwoordiging in Monrovia.

Ook de overige door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. De foto waarop uw moeder te zien is met de voormalige president van Guinee, Lansana Conté, heeft betrekking op de band tussen de voormalige president en uw moeder, die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. De foto's waarop uw moeder met haar verwondingen te zien zou zijn nadat ze door troepen van Dadis Kamara aangevallen werd, verandert evenmin iets aan voorgaande vaststellingen daar deze verwondingen volgens uw verklaringen het gevolg zijn van problemen die uw moeder in Guinee zou gehad hebben, en dus niet in Liberia. De brief die uw moeder u vanuit Mali zou gestuurd hebben, heeft dan weer louter betrekking op het voogdijschap over uw (half)broers en (half)zussen en bewijst op zich niet dat uw moeder zich daadwerkelijk in Mali zou bevinden, te meer de door u neergelegde DHL-omslag - waarin deze brief zou verstuurd zijn - zoals reeds vermeld vanuit Conakry (Guinee) werd verstuurd en uit het document met de beschrijving van de inhoud van de DHL-omslag blijkt dat deze enkel een rijbewijs en een DVD bevatte.

Ten slotte kan nog opgemerkt worden dat uw partner en de vader van uw zoon, (D.M.L.) (OV5881709), eveneens in België verblijft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster stelt aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus dat zij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd die de geloofwaardigheid van haar vrees voor vervolging ondergraven.

De situatie in Liberia is inderdaad grondig in de goede richting gewijzigd. "Het Commissariaat-Generaal staart zich echter blind op het goede nieuws dat uit dit land komt en vermeld niet dat de toestand op het terrein verre van veilig is". Er is nog noodzaak aan de militaire aanwezigheid van de VN, UNMIL. De politiemacht moet nog gevormd worden en het leger is nog niet operationeel. Bovendien veegt een akkoord de sociale wonden niet uit die werden geslagen door jaren van oorlog en vergeldingsacties.

Verzoekster is de dochter van een politiek zeer invloedrijke vrouw, A.K.C. (de vertrouweling van presidente Ellen Johnson Sirleaf), en stiefdochter van een leider, S.D.C., wat maakt dat zij meer kans heeft om slachtoffer te worden van vergeldingsacties.

Verzoekster verwijst naar de vroegere activiteiten van haar moeder A.K.C. en haar gewezen stiefvader S.D.C. voor LURD en naar de steun die haar moeder in 2005 verleende aan presidente Ellen Johnson Sirleaf, ingevolge dewelke andere presidentskandidaten zich tegen haar moeder hebben gekeerd. Zo werd het huis van haar moeder in brand gestoken door aanhangers van George Weah en werd een aanslag gepleegd op de wagen van haar moeder. De toestand van haar moeder is niet genormaliseerd en zij kan niet rekenen op de uitgebreide bescherming die haar moeder geniet.

Verzoekster voert een betoog aangaande de situatie in Guinee in het algemeen en de situatie van haar moeder aldaar in het bijzonder. Zij verwijst in dit kader naar een rapport van de International Crisis Group van 14 februari 2007 en naar een aantal internetartikelen.

Zij betoogt dat de commissaris-generaal ten onrechte stelt dat "concluant zonder enige moeite zou kunnen teruggaan hetzij naar haar vader (S.D.C.) in Liberia, hetzij naar zijn moeder (A.K.C.) in Guinee".

2.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster verweer voert ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Blijkens het niet betwiste feitenrelaas heeft verzoekster de Liberiaanse nationaliteit. Derhalve dient haar vrees voor vervolging overeenkomstig artikel 48/3 vreemdelingenwet, middels de daarin opgenomen verwijzing naar het gestelde in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, te worden beoordeeld ten aanzien van Liberia. Bijgevolg is verzoeksters verwijzing naar de algemene situatie in Guinee en de situatie van haar moeder aldaar, niet dienstig.

Waar verzoekster stelt *“dat daarenboven het CGVS volkomen ten onrechte stelt dat concludant zonder enige moeilijkheid zou kunnen teruggaan hetzij naar haar vader (S.D.C.) in Liberia, hetzij naar zijn moeder (A.K.C.) in Guinee”* wordt vastgesteld dat dergelijke motivering niet weer te vinden is in de bestreden beslissing en dat hoe dan ook de vrees van verzoekster beoordeeld moet worden volgens de feitelijke situatie die zich voordoet in het land van herkomst, zijnde Liberia.

De commissaris-generaal motiveert op grond van de in de bestreden beslissing aangehaalde elementen, zoals deze blijken uit de informatie in het administratief dossier, met recht dat de situatie in Liberia sedert verzoekster het land verliet in 2003 fundamenteel is gewijzigd. Hij stelt terecht vast dat zowel de beëindiging van de ontwapening en de oorlog als het houden van verkiezingen erop wijzen dat de stabiliteit in Liberia is teruggekeerd en een relatief duurzaam karakter heeft. Verzoekster erkent in het verzoekschrift uitdrukkelijk dat de situatie in Liberia *“grondig in de goede richting is gewijzigd”*. Met betrekking tot de hierbij door haar geplaatste kanttekeningen dient te worden opgemerkt dat zij zich beperkt tot het uiten van een aantal blote beweringen, zonder enig begin van informatie bij te brengen die afbreuk zou kunnen doen aan de informatie in het dossier of haar betoog ondersteunt. Bovendien repliceert verweerder met recht dat de aanwezigheid van troepen van de VN in Liberia, UNMIL, tijdens een overgangsfase naar een autonome ordehandhaving, geenszins impliceert dat de orde er niet kan worden gehandhaafd. De door verzoekster opgeworpen ‘sociale wonden’ uit het verleden worden evenmin aangetoond aan de hand van concrete informatie.

Verzoekster beperkt zich er voor het overige toe te verwijzen naar twee incidenten betreffende haar moeder die plaatsvonden in het kader van de verkiezingen in Liberia in 2005 en te wijzen op haar familieband met haar moeder en stiefvader. De stelling dat verzoekster als dochter van invloedrijke politici slachtoffer zou worden van vergeldingsacties betreft een loutere hypothese die zij niet kan hardmaken. Tevens is er geen begin van bewijs dat iemand die zelf niet politiek actief is louter omwille van bestaande familiebanden zou worden vervolgd.

De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze waarom in hoofde van verzoekster omwille van de situatie van haar stiefvader en moeder geen gegronde vrees voor vervolging voorhanden is. Verzoekster onderneemt in haar verzoekschrift niet de minste poging teneinde de motivering dienaangaande *in concreto* te weerleggen. Deze motivering, waarin overigens terdege rekening wordt gehouden met de incidenten waarnaar verzoekster verwijst, vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en blijft, daar zij door verzoekster niet dienstig wordt weerlegd, onverminderd overeind.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het feitenrelaas bevat zij gedetailleerde en pertinente overwegingen die haar op afdoende wijze motiveren.

2.3. Verzoekster voert aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aan dat zij onmogelijk kan terugkeren. Zij haalt artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aan en vervolgt: *“Het rapport van het UNHCR toont aan dat een terugkeer naar Tibet onmogelijk is gezien de schending van de mensenrechten (zie schrijven UNHCR)”*. Tevens voert zij aan: *“Het is algemeen bekend dat er in Liberiaanse enorme onveiligheid heerst... Uit de rapporten blijkt dat diverse stromingen oproepen om ook de kinderen (S.K.) te vermoorden”*.

2.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige

schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeksters betoog omtrent de situatie in Tibet is, gelet op haar Liberiaanse nationaliteit, in het geheel niet dienstig.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van de door haar aangevoerde situatie van onveiligheid in Liberia. De louter algemene verwijzing naar niet benoemde rapporten die zouden oproepen om ook de kinderen van S.K. te vermoorden, zonder enig rapport van die aard bij te brengen, is geenszins van aard om aan te tonen dat verzoekster in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Voor het overige voert zij geen concrete elementen aan om haar verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te onderbouwen. Derhalve toont zij, het sub 2.2. bepaalde en de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS